

Sygn. akt VII U 1141/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2017 r. w Warszawie

sprawy T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 3 czerwca 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

T. K. w dniu 27 czerwca 2016 r. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 3 czerwca 2016 r., znak: (...). Odwołująca wniosła o zwrot kwoty 53010,75 zł, która została w jej ocenie przekazana na konto organu rentowego w dniu 3 czerwca 2008 r. z należącego do niej, zabezpieczonego w Sądzie, depozytu na dłużnika J. K.. Uzasadniając swoje stanowisko odwołująca wskazała, że kwota zaległości powinna być uregulowana po dniu

1 lutego 2008 r. w całości. W ocenie odwołującej organ rentowy nie zabezpieczył pieniędzy na poczet długów, pomimo wydanej decyzji na J. K.. Odwołująca stwierdziła, że na poczet należności składek z tytułu ubezpieczenia społecznego stanowiących zaległości, została przekazana w dniu 3 czerwca 2008 r. przez Komornika Sądowego łącznie kwota 180813,27 zł, która powinna redukować roszczenie organu rentowego (k. 2-4 i 61-63 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał, że wydał zaskarżoną decyzję na mocy art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ponieważ odwołująca nie dopełniła obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 tej ustawy (k. 70-71 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 17 marca 2017 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego obeznanego z problematyką dotyczącą składek na ubezpieczenia społeczne celem ustalenia:

- prawidłowości rozliczenia składek z tytułu ubezpieczenia społecznego wpłaconych na konto odwołującej i aktualnego stanu wysokości zaewidencjonowanych składek;
- wysokości ewentualnego zadłużenia odwołującej;
- wysokości kwot wpłaconych tytułem składek przez odwołującą lub inne osoby na jej rzecz tytułem rozliczeń z organem rentowym;
- prawidłowości zaliczenia przez organ rentowy dokonanych wpłat na poszczególne tytuły ubezpieczenia;
- prawidłowości obliczenia odsetek od ewentualnego zadłużenia;
- stanu konta odwołującej na dzień wydania decyzji 3 czerwca 2016 r.;
- prawidłowości zarachowania kwot wpłaconych przez odwołującą z uwzględnieniem kwot wpłaconych dobrowolnie oraz kwot uzyskanych w toku postępowania egzekucyjnego (k. 244 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wydał decyzję w dniu 31 grudnia 2007 r., znak: (...) na podstawie art. 68 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 107 i art. 108 § 1 w związku z art. 29 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy ustalił, że J. K. jako małżonek T. K. odpowiada za zaległości płatnika z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2001 r. do października 2004 r. w kwocie 64856,93 zł i odsetek na dzień 31 grudnia 2007 r. w kwocie 40875,00 zł;
- składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2001 r. do października 2004 r. w kwocie 14003,60 zł i odsetek na dzień 31 grudnia 2007 r. w kwocie 8508,00 zł;
- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2001 r. do października 2004 r. w kwocie 2095,91 zł i odsetek na dzień 31 grudnia 2007 r. w kwocie 1010,00 zł
- opłaty dodatkowej na:
  - ubezpieczenia społeczne w kwocie 7990,00 zł;
  - ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 1590,00 zł;
  - Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 180,00 zł
- kosztów upomnienia na:
  - ubezpieczenia społeczne w kwocie 287,20 zł;
  - ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 111,60 zł;
  - Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 8,80 zł.

Z uwagi na fakt, iż egzekucja administracyjna prowadzona za pośrednictwem Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. okazała się być bezskuteczna, organ rentowy podjął czynności zmierzające do ustalenia osób trzecich ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (akta ZUS).

Zgodnie z aktem notarialnym z dnia 1 lutego 2008 r. J. K. sprzedał J. S. zabudowaną nieruchomość położoną w G. przy ulicy (...) pod numerem (...) składającej się z działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o obszarze 0.10.35 ha za kwotę w wysokości 300000,00 zł (akta ZUS).

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny w postanowieniu z dnia 22 lutego 2008 r.:

1. stwierdził, że w skład majątku wspólnego małżeńskiego T. K. i B. K. wchodzi:

- zabudowana nieruchomość przy ul. (...) stanowiąca działkę numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Grudziądzu prowadzi księgę wieczystą Kw (...) o wartości 29600,00 zł;

- wyposażenie piekarni: duży stół piekarniczy, dzielarka do bułek, mieszarka do wyrobu pieczywa, ubijaczka do ciasta, patelnia do smażenia pączków, cztery stoły metalowe, dwa wózki piekarnicze z regałami, wózek cukierniczy, krajalnica do chleba, wanna ze stali, wyciąg nad patelnią, przesiewacz do mąki, regały naścienne, blaty piekarnicze, mała patelnia do smażenia pączków, waga do ciasta oraz nakłady związane z uruchomieniem pieca piekarniczego o łącznej wartości 19850,00 zł;

- ruchomości znajdujące się w mieszkaniu przy ul. (...): meble kuchenne, kuchenka gazowa, dwa fotele rozkładane i amerykańska dwuosobowa o łącznej wartości 1000,00 zł;

- samochody: M. dostawczy rocznik 1990 o wartości 7000,00 zł i V. (...) rocznik 1986 o wartości 3000,00 zł;

- ruchomości, które pozostały po kawiarence internetowej i stanowiące wyposażenie sklepu: trzy komputery o łącznej wartości 1200,00 zł – po 400,00 zł każdy, drukarka H. o wartości 150,00 zł, dziesięć półek z płyty pilśniowej z ramami metalowymi o wartości 1500,00 zł, lodówka o wartości 150,00 zł, witryna o wartości 300,00 zł i lada chłodnicza o wartości 1000,00 zł

- zestaw kina domowego o wartości 600,00 zł,

- ruchomości w mieszkaniu przy ulicy (...);

2. ustalił, że uczestnicy ponieśli w trakcie małżeństwa następujący nakłady z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika:

- na nieruchomość przy ul. (...) w G., dla której Sąd Rejonowy w G. prowadzi księgę wieczystą Kw (...) o wartości 87300,00 zł;

- na pokrycie długów uczestnika z tytułu spłat zasądzonych na rzecz jego rodziny w sprawie I Ns 161/91 o wartości aktualnej 144135,37 zł;

- na nieruchomość przy ul. (...) o wartości 23000,00 zł.

3. ustalił, że na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej uczestnicy posiadali towar w sklepie przy ul. (...) przejęty po ustaniu wspólności przez S. P. o wartości 7300,00 zł, przy czym ustalił, że odwołująca otrzymała za ten towar 2500,00 zł a uczestnik 4000,00 zł, zaś do zapłaty zostało jeszcze 800,00 zł.

4. ustalił, że po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej uczestników, J. K. spłacił długi wspólne:

- wynagrodzenia dla pracowników G. G. i W. K. o łącznej wartości 5288,44 zł;
- faktury za towar dostarczony do sklepu o łącznej wartości 3142,83 zł;
- zadłużenie w (...) Spółdzielni (...) w kwocie 5625,69 zł;
- zadłużenie w (...) Spółdzielni (...)w N. w kwocie 47833,69 zł;
- podatek od nieruchomości w kwocie 2418,00 zł;
- zaległości w składkach ZUS-owskich uczestników w kwocie 1830,10 zł;
- zaległości w składkach ZUS-owskich odwołującej w kwocie 11881,76 zł;
- zadłużenie za węgiel w kwocie 1300,00 zł

co łącznie dało kwotę w wysokości 79320,51 zł.

5. ustalił, że w okresie od ustania wspólności majątkowej małżeńskiej uczestników do dnia zamknięcia rozprawy uczestnik osiągnął pożytki z przedmiotów stanowiących współwłasność uczestników w wysokości odpowiadającej 1/3 kwoty wskazanej w punkcie IV in fine, tj. w wysokości 26440,17 zł.

6. dokonał podziału majątku wspólnego uczestników w ten sposób, że wersalkę i dwa fotele oraz telewizor P. i dywan koloru granatowego znajdujące się w lokalu przy ul. (...), jeden komputer oraz samochód dostawczy M. przyznał na własność odwołującej, zaś pozostałe składniki majątku, w tym nakłady na nieruchomości uczestnika przy ul. (...) i (...) przyznał na własność J. K..

7. zasądził na rzecz odwołującej od J. K. tytułem dopłaty do majątku wspólnego oraz zwrotu połowy nakładów z majątku wspólnego uczestników na majątek odrębny J. K. po rozliczeniu spłaty dokonanej po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej uczestników przez J. K. z jego majątku osobistego długów wspólnych uczestników kwotę 127802,52 zł.

9. nakazał uczestnikowi, aby wydał odwołującej rzeczy opisane w punkcie 6 przyznane jej na własność w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia.

Ponadto Sąd orzekł o kosztach postępowania w punktach 8, 10, 11 i 12 wyroku (akta ZUS).

W dniu 3 czerwca 2008 r. Komornik Sądowy przekazał kwotę 53010,75 zł na poczet należności J. K. wynikających z decyzji z dnia 31 grudnia 2007 r., znak: (...). Przekazane środki zostały rozliczane na poczet nieopłaconych przez odwołującą składek na ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2003 r. do lipca 2004 r. oraz od września 2004 r. do października 2004 r. w kwotach: na składki w wysokości 31454,35 zł, na odsetki w wysokości 18005,80 zł, na koszty egzekucyjne w wysokości 3383,40 zł oraz na koszty upomnienia w wysokości 167,20 zł. Komornik Sądowy tego samego dnia przekazał kwotę w wysokości 127802,52 zł na poczet należności z tytułu składek nieopłaconych przez odwołującą. Przekazane środki zostały rozliczone na poczet nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za grudzień 1999 r., za marzec 2000 r., za maj 2000 r., za okres od października 2000 r. do lutego 2001 r., za maj 2001 r., za okres od września 2001 r. do października 2001 r., za okres od grudnia 2001 r. do maja 2002 r., za okres od września 2002 r. do marca 2003 r. oraz za sierpień 2004 r. w kwotach: na składki w wysokości 59504,12 zł, na odsetki w wysokości 60974,50 zł, na koszty egzekucyjne w wysokości 7229,50 zł oraz na koszty upomnienia w wysokości 94,40 zł (okoliczności bezsporne – k. 70 verte a. s.).

Odwołująca w piśmie z dnia 6 czerwca 2008 r. została poinformowana o działaniach egzekucyjnych podjętych w celu ściągnięcia należności wynikających z tytułu nieopłaconych składek oraz, że wyegzekwowane kwoty nie pokryją w całości zadłużenia z tytułu składek (k. 10-11 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wystawił tytuły wykonawcze w dniu 26 sierpnia 2008 r. na męża odwołującej J. K. (k. 98-199 a. s.).

Odwołująca w piśmie z dnia 5 kwietnia 2013 r. została poinformowana, że w związku z wnioskiem z dnia 6 lutego 2013 r. o zwrot kwoty w wysokości 127802,52 zł, analizie zostały poddane wszelkie działania egzekucyjne. Stwierdzono, że były one zasadne i poprawne, w tym kwota wyegzekwowana poprzez zajęcie depozytu sądowego powstałego w wyniku podziału majątku. Poinformowano również odwołującą, że kwoty te nie wystarczyły na pokrycie wszystkich należności (akt ZUS).

Odwołująca w piśmie z dnia 9 marca 2016 r. i z dnia 21 kwietnia 2016 r. została poinformowana o sposobie rozliczenia wpłat przekazanych w dniu 3 czerwca 2008 r. przez komornika sądowego oraz o saldzie figurującym na koncie płatnika (akta ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 3 czerwca 2016 r., znak: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy stwierdził, że odwołująca jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami naliczonymi na dzień wydania decyzji wyniosło łącznie 71519,78 zł, w tym z tytułu składek na:

- ubezpieczenie społeczne za kwiecień 2000 r., listopad 2001 r. oraz marzec 2003 r. w kwocie 4268,11 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 7809,00 zł, kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł i dodatkowej opłaty w kwocie 7473,95 zł;

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2000 r., do lutego 2001 r., za maj 2001 r., za okres od października 2001 r. do maja 2002 r., za okres od września 2002 r. do lutego 2003 r. oraz za okres od kwietnia 2003 r. do października 2004 r. w kwocie 17867,89 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 27188,00 zł, kosztów upomnienia w kwocie 111,60 zł i dodatkowej opłaty w kwocie 1590,00 zł;

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za maj 2003 r., za okres od lipca 2003 r. do września 2003 r. oraz za okres od listopada 2003 r. do października 2014 r. w kwocie 2065,83 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 2957,00 zł i dodatkowej opłaty w kwocie 180,00 zł.

Organ rentowy w uzasadnieniu decyzji wskazał, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji organ rentowy na podstawie art. 83 ust. 1 w/w ustawy określił wysokość zadłużenia odwołującej z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (akta ZUS).

Sąd Okręgowy ustalił na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, że wysokość zadłużenia odwołującej z tytułu należności głównej wynosi 24201,83 zł, z tytułu odsetek wyliczonych do dnia 3 czerwca 2016 r. wynosi 41520,14 zł oraz z tytułu opłaty dodatkowej 9243,95 zł, co daje łącznie kwotę w wysokości 74965,92 zł. Wysokości kwot wpłaconych tytułem składek przez odwołującą lub inne osoby na jej rzecz tytułem rozliczeń z organu rentowego wynoszą 52026,87 zł, a wpłaty komornika 247850,66 zł. według biegłego organ rentowy

prawidłowo zaliczył poszczególne wpłaty, natomiast należne odsetki są wyższe od naliczonych przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Z opinii biegłego wynika ponadto, że Na dzień wydania decyzji z dnia 3 czerwca 2016 r. zadłużenie odwołującej wynosiło 74965,92 zł. Organ rentowy w sposób prawidłowy zarachował kwoty wpłacone przez odwołującą dobrowolnie i uzyskane w toku postępowania egzekucyjnego (k. 250-348 a. s.). Odpisy opinii zostały doręczone fachowemu pełnomocnikom stron, z określeniem 14 dniowego terminu na zajęcie stanowiska pod rygorem pominięcia (k. 355 i 356 a. s.). Pełnomocnik odwołującej się w piśmie z dnia 18 lipca 2017 roku wniósł o przesłuchanie odwołującej się, która kwestionuje twierdzenia, nie zajął jednak merytorycznego stanowiska biegłego (k. 362 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach rentowych oraz w aktach sądowych, a także na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, ekonomii i analizy finansowej przedsiębiorstw U. P..

W ocenie Sądu materiał zgromadzony w sprawie, w zakresie którym ustalono stan faktyczny, był wiarygodny i pozwolił na ustalenie wysokości zadłużenia odwołującej z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd dla oceny zasadności stanowiska wyrażonego przez odwołującą w zakresie prawidłowości rozliczenia składek przez organ rentowy, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości. W ocenie Sądu opinia sporządzona przez biegłego tej specjalności była jasna, rzeczowa oraz odnosiła się do wszystkich dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Biegły sądowy w sposób wyczerpujący przedstawił za pomocą liczb ujętych w tabelach zawierających wszelkie dane dotyczące wysokości zadłużenia odwołującej z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należnych organowi rentowemu. Biegły przy tym fachowo dokonał rozliczenia wysokości składek za konkretne miesiące i lata, które stanowiły okres sporny wynikający z decyzji organu rentowego. W ocenie biegłego wysokość odsetek należnych organowi rentowemu była wyższa, aniżeli ta, która wynikała z zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze rzetelną i fachową opinię sporządzoną przez biegłego sądowego, Sąd uznał za niewiarygodne zeznania w charakterze strony odwołującej się, która wskazywała na błędy popełnione przez organ rentowy, których nie wziął pod uwagę biegły sądowy.

W ocenie Sądu wystosowane zarzuty przez odwołującą dopiero na rozprawie w dniu 13 października 2017 r. były ogólne i nie dawały podstaw do zmiany decyzji. Ponadto Sąd uznał za spóźnione zastrzeżenia odwołującej, gdyż jej fachowy pełnomocnik był ona wezwany do zajęcia stanowiska i zgłoszenia wniosków dowodowych w terminie 14 dni pod rygorem ich pominięcia. W piśmie procesowym z dnia 18 lipca 2017 roku pełnomocnik przedstawił ogólne i lakoniczne uwagi odnoszące się do wniosków płynących z opinii, a rzekome nieprawidłowe naliczenie wysokości zaległych składek przez organ rentowy nie zostało udowodnione rzeczowym ani osobowym źródłem dowodowym.

Sąd zważył, co następuje: odwołanie T. K. jest niezasadne i podlega oddaleniu. Przedmiotem sporu w sprawie było ustalenie, czy organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał wyliczenia zadłużenia odwołującej z tytułu należnych za sporny okres składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) zwanej dalej „ustawą”, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać

z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Na podstawie przepisu art. 32 ustawy, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych

oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek

za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W myśl przepisu art. 47 ust. 1 ustawy, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

W świetle przepisu art. 23 ust. 1 ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) z wyłączeniem art. 56a.

Sąd mając na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego zważył, że organ rentowy prawidłowo wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o obowiązujące przepisy. Odwołująca na etapie postępowania sądowego wskazywała na uchybienia dokonane na etapie postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w kontekście nieprawidłowego wyliczenia zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Odwołująca kwestionowała w całości wyliczenia dokonane w decyzji poprzez nieprawidłowe zarachowanie kwot przez organ rentowy, z których została już opłacona część wspomnianych należności. Jednakże poza żądaniem przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego

na okoliczność prawidłowości wyliczeń należnych składek organowi rentowemu, odwołująca nie złożyła żadnych wniosków dowodowych. Odwołująca mimo ciężącego na niej zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c., ciężaru dowodu nie przedstawiła żadnych dowodów mających na celu ustalenie mniejszej kwoty nieopłaconych składek w spornym okresie czasu, aniżeli wynikające z zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwołująca wskazywała na błędy w wyliczeniach należnej od niej kwoty obliczonej przez organ rentowy, jednakże mimo reprezentowania jej przez fachowego pełnomocnika nie złożyła odpowiednich dokumentów na potwierdzenie swojego stanowiska. Odpis opinii pełnomocnik otrzymał 17 lipca 2017 roku a dopiero na rozprawie w dniu 213 października 2017 roku odwołująca się zamierzała zgłosić spóźnione zastrzeżenia do ustaleń biegłego, jej pełnomocnik nie stawił się. W konsekwencji Sąd uznał w świetle ustaleń i wniosków biegłego, że zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i brak podstaw do jej zmiany. Biegły bowiem w sposób wyczerpujący przedstawił wszystkie wyliczenia na podstawie których uznał, że organ rentowy prawidłowo zarachował kwoty wpłacone przez odwołującą się, co stanowiło przedmiot sporu w sprawie. Sąd uznał za przekonujące wnioski płynące wprost z opinii. Zastrzeżenia i uwagi odwołującej wniesione dopiero na etapie jej przesłuchania Sąd uznał za spóźnione i za niewystarczające w kontekście ewentualnego dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej czy też opinii innego biegłego z zakresu rachunkowości.

Biorąc pod uwagę brak przedstawienia przez odwołującą się dowodów wskazujących na możliwość odmiennego wyliczenia wysokości zaległości składkowych, Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Włodzimierz Czechowicz

Zarządzenie:(...)

(...)